

Barcelona Glovo

La precarietat laboral instal·lada als barris

clarin.com

Jesús Martínez

Vestit amb xandall, tremolant les dents, amb pigues que no són de categoria —fa poc aquest reporter va saber que existeixen unges, pestanyes i pigues de *quita y pon*—, recorre Barcelona, i els barris de La Marina, com un ratolí esmunyedís.

El repartidor Zoro (pseudònim; Barcelona, 1994) va entrar en *l'start up* de misatgeria Glovo el novembre del 2017, i des de llavors gairebé no s'ha baixat de la bici, una *mountain bike* de supermercat. En aquest any i mig es pot dir que és un dels antics, i ha sobreviscut a molts: pel camí s'anaven donant de baixa *riders* amb la mateixa rapidesa que noves altes hi havia.

«Als vells ens tracten pitjor. Es pot dir que com més temps portes pitjors condicions, perquè se suposa que l'empresa ha de pagar més per tu. Per això ho fan de manera que no es respecti l'antiguitat ni que tu acumulis drets, sinó que els perdis amb el pas del temps», exposa Zoro, tímid i amb cara de murri, com un Cohn-Bendit amb el vestit dels verds malmès en la supergalàxia Glovo, que deu tenir la banda sonora de la pel·lícula *Interstellar* (Christopher Nolan, 2014), amb el rellotge ultrasonònic de compte enrere.

Per Zoro, la societat de consum que s'ha configurat en les últimes dècades adquireix tints de farsa: «Ens estem tornant més ganduls, molt ganduls. Jo rebo comandes per la meua aplicació perquè li compri un paquet de tabac a un tipus que té l'estanc sota de casa. Prefereix pagar 4 euros de més que vestir-se i baixar al carrer».

El capitalisme salvatge el pateix aquest repartidor de Glovo, que s'ha trobat amb situacions surrealistes, sumant comandes que són compres o que són trasllats.

Una vegada li van demanar que anés a una casa, agafés el gos, el fiqués a la caixa, el baixés al carrer, el passegés uns cinc quilòmetres, l'esgotés fins a l'extenuació,

el fiqués de nou a la caixa i el portés de tornada a casa. No va acceptar l'encàrrec. *Incidència.*

Una altra vegada li van fer esperar hora i mitja per un «Quiero» (comanda del supermercat *online* Glovo), i la propina va ser de 15 euros. «Era un tipus humil, molt amable. Tinc comprovat que la gent dels barris populars és la més desinteressada, la que més t'ajuda. A Sarrrià és on tinc menys propines. A ells se la pela el que ens passi. De fet, molts potentats consideren que hauríem de cobrar fins i tot menys. En la seva lògica, si jo guanyo menys ells guanyen més. Et pots quedar en la més absoluta misèria, pots estar pencant ficiol sol o plogui, que a ells se la suarà», pensa en veu alta Zoro.

Una altra vegada, a les tantes de la nit, li van demanar que comprés unes cerveses al *badulaque* i les pugés, ben fredes.

Una altra vegada, li van demanar que comprés condons i que també els pugés ràpidament a l'adreça que apareixia anotada.

Una altra vegada, li van dir: «Vés a tal lloc i recull un pastís i lliura-ho en tal lloc». Resulta que la néta s'havia acordat de l'aniversari de l'àvia i com no tenia un forat a l'agenda per visitar-la, va encarregar el pastís amb les espelmes per que l'hi lliuresin a la porta de casa com si fos una pizza.

Una altra vegada, li van encarregar que anés a un japonès i recollís una safata de sushis, i que vigilés que s'incloguessin onigiris.

Versió treballadors

PROPUESTAS DE MEJORA REPARTIDORES GLOVERS-BARCELONA

1. El cliente ha de tener en cuenta varias cosas antes de hacer un pedido, aparte de estar avisado de que *partners* le pueden ofrecer el servicio que requiere.

2. Tiene que hacer el pedido correctamente, de forma que no se tenga que hacer ninguna llamada para preguntar...

* en qué piso vive porque no lo ha puesto

* pide algo sin especificar qué marca

* no especifica dónde y en qué establecimiento se puede adquirir...

Si hay que hacer una llamada, esa llamada tiene un coste económico por determinar que no lo debe asumir el repartidor.

3. El cliente tiene que saber qué establecimientos están abiertos, ya que ir a recoger un pedido y encontrar el supuesto *partner* cerrado conlleva una cancelación, coste innecesario para el propio cliente que paga sin tener servicio alguno (y esto es, sin duda, motivo para perder un futuro cliente), sin tener en cuenta la pérdida de tiempo y dinero que le supone al repartidor ya que los 2,80 euros por cancelación son insuficientes.

4. El cliente tiene que saber quién es *partner* y quién no, dónde hay que hacer cola como cualquier cliente que va a consumir, puesto que la gran mayoría no sabe que se tiene que hacer cola, pedir y esperar en establecimientos como TGB, Bacoa, McDonald's, Burger King, etc.

Document de gener del 2017

Una altra vegada, li va arribar al mòbil una comanda estranya: que anés a buscar l'aigua. Com que no hi ha límit de pes en l'aplicació informàtica, havia de ficar la garrafa de cinc quilos a la caixa i pujar-la al pis d'algú.

Una altra vegada, li va tocar fer la compra de la setmana al Mercadona: el límit, tot el que cabés a la borsa-motxilla-caixa-maleta-sac a l'esquena.

Una altra vegada, un noi en calçotets li va intentar seduir en el mateix llinar i el va convidar a passar. Va declinar l'oferta.

Moltes vegades, Zoro ha lliurat aliments de tot tipus i begudes d'elevada graduació en festes privades.

Un cop, va haver de portar rom a un *botellón* muntat d'improvís en un pàrquing.

Una altra vegada, un paio el va esbrincar perquè el menjar estava fred.

Una altra vegada, el lliurament va ser en una habitació d'hotel. Ell creu que el paquet contenia droga.

Una altra vegada, va suposar que l'encàrrec que li havien fet era d'algú que havia robat la targeta de crèdit. Va lligar caps.

Una altra vegada, va portar un ram de roses a una puta en un prostíbul.

Una altra vegada, li va comprar un vibrador a una noia.

En diverses ocasions, ha hagut d'apropar el carregador de mòbil als despistats. I les claus.

«Ens estem tornant uns gossos. Nosaltres, ens estem precaritzant més. I d'altres, s'acomoden. En el fons, som la mateixa persona. Hi ha nois molt joves que saben perfectament què és la precarietat, però que són assidus d'Amazon, que és l'explotació màxima», resumeix el corredor de Glovo Zoro, l'equivalent dels nens de les mines de carbó en les novel·les de Dickens.

«Ens estem deixant emportar pel model d'economia digital en el qual el treballador queda al marge i així veu perjudicats els seus drets, com el dret a la vaga. No és sostenible aquest model, perquè és un frau. Nosaltres som els esclaus del segle XXI. Obeïm ordres d'un Gran Germà.» ■

Versió Glovo

Tu compensación

Nuestros repartidores pueden ganar hasta 10€/h. Lo que ganes por pedido dependerá de tu experiencia y las valoraciones obtenidas.

Trabaja cuando quieras

Trabaja como autónomo con total libertad. Elige dónde te conectas y qué pedidos aceptas.

Necesitarás...

Una sonrisa de oreja a oreja, tu vehículo (moto, bicicleta o coche), un iPhone o un dispositivo Android y ser mayor de 18 años.

Font: <https://glovoapp.com/es/glovers>